

שלישיית עתר עם הזמרת יעלה אביטל. נופי ילדות

קלאסיקה בת זמננו

שלישיית עתר יצרה עיבודים קלאסיים לשירי הילדים הישנים. בניגוד לפסקול של ילידי שנות השבעים והשמונים, לדור הצעיר חסר אותו עושר מוזיקלי ספוג בערכים, אומר עפר שלי

אורה בינור

בירושלים מתוך ספר שירי ילדים שגדלו עליו הורות רבים: "זמר חן".

האלבום הקודם של שלישיית עתר, "אור דולק בחלונך", הורכב מקלאסיקות של ששה ארגוב, נעמי שמר, יוני רכטר ועוד, וזכה לביקורות טובות. הוא גם הושמע פה ושם ברדיו. עכשיו הם החליטו להתמקד בנושא הילדות, מתוך מחשבה שהשירים הללו מדברים להורים לא פחות מאשר לילדים. כדי לשמור על העכשוויות הם שילבו שלושה שירים חדשים. "אבל גם העיבודים בעצם נשמעים כמו שיר חדש", מטעים שלי, "המוטו שלנו היה שמוזיקה אמנותית היא לא בהכרח שמרנית אלא רלוונטית, משהו חי ובוטע".

תהליך העבודה החל מטבע הדברים בבחירת החומר ובאיסופו: העיבודים נכתבו מראש ולוּטְשֵׁי בחדר החזרות. האלבום הופק בלייבל של שלישיית עתר ואפשר יהיה להשיגו באתר האינטרנט שלהם ובחנויות הספרים לקראת חג הפסח.

מופע ההשקה של האלבום יתקיים ב-9 באפריל במסגרת פסטיבל ימי זמר חלון וב-13 באפריל בפסטיבל פסח במרכז המוזיקה עדן תמיר בעיר כרם בירושלים. לאחרונה קיימו מעין מופע בדיקה של התוכנית בספרייה הלאומית בירושלים. היו שם 350 איש, אמנם לא הרבה מהם ילדים, אבל התגובות היו נלהבות מאוד. "אני לא יודע אם כל הילדים ייהנו, אבל התורים ודאי ייהנו", מבטיח שלי. ♦

עשר, 'זרעים של מסטיק' ו'דני גיבור' – נדמה לעתים שלרוע הצעיר חסר אותו עושר מוזיקלי אשר ספוג גם בערכים, הוא מסביר ומוסיף: "ממקום הזה אנתנו נכנסים, ומחיים את השירים הללו".

לאחר כמה טיורים בתנויות צעצועים וריסקים לילדים הגיע שלי למסקנה: "מספיק להביט בעולם המוצרים, המשחקים והעיצוב שהחברה שלנו מציעה לילדים כדי לקבל סחרחורת. הצבעים חדים וווקעים בעוצמה שלהם, הכל טובל מצעקנות מוגזמת, הצלילים המתלווים לאותם

"האם אנו סבורים שילדים אין רגישות לגוונים ולכן רק צבעי יסוד מתאימים להם? האם אין להם רגישות לצלילי?"

צעצועים תמיד חוקים מדי, צורמים, מציקים. זה אמנם מושך ילדים אבל בכל זאת – האם אנו סבורים שילדים אין רגישות לגוונים ולכן רק צבעי יסוד מתאימים להם? או האם אין להם רגישות לצלילי או לקצב כך שצריך לתקוף אותם במנגינות פשוטות ובמקצבים מודגשים ושבלונים".

אחד השירים בפרויקט הוא של המלחין מרק לברי למילים של מיכאל דשא, "אורית מספרת". את התווים מצאה בתו של המלחין, אפרת לברי, בין דפי הספרייה הלאומית בירושלים. שיר אחר, "העובדים החרוצים", נבחר לאחר ביקור בחנות ספרים משומשים ברחוב עזה

עם בכמה חודשים שלישיית עתר מפציעה בסדרת קונצרטים ובהקלטות חדשות להומרים קיימים. לא מדובר דווקא על היידן, מוצרט, בטהובן ושוברט, אלא על וילנסקי, ביאליק וארגוב. כשמן כן הם: "עתר" משמעו שפע, והם נאמנים לו במלוא מובן המושג. שלישיית עתר – עפר שלי, פסנתרן ומעבד; טניה בלצר, כנרת; מרינה כץ, צ'לנית – קיימת כבר כ-16 שנים. היא מופיעה ביותר מ-100 קונצרטים בעונה ומבצעת רפרטואר קלאסי מרכזי לצד קשת רחבה של סגנונות מוזיקליים: מוזיקה עממית, ג'אז, שירי עם ופולקלור, מוזיקה יהודית ישראלית ומוזיקה בת זמננו. בימים אלה היא מוציאה בשיתוף עם הזמרת יעלה אביטל אלבום חדש בשם "נופי ילדות", המולל שירי ילדים מוכרים כמו "רוץ בן סוסי" ו"דני גיבור".

שלי, שכתב את העיבודים החדשים לשירי הילדים הישנים, מספר שהניק הזה מדגדג לו כבר תקופה. "הסתכלתי מסביב לראות מה מציעים היום לילדים ונוכחתי שהשוק רווי בקלישאות ובמניירות. יש הרושבים שאם כותבים לילדים זה צריך להיות רועש, אינפנטילי וילדותי – ולא כך הוא".

מבחינת שלי, מוזיקה היא הרבה יותר מצלילים ומילים: היא אוצרת בתוכה ויכרונות עבר. חוויות. חיים. "בעוד שהפסקול של ילידי שנות השבעים, השמונים ואפילו התשעים כולל קלאסיקות כמו 'הכבש השישה